

ROBOFUTBOL

Avui explicarem una història d'aquelles que només el nostre autòmat sap dibuixar...

Res no li agrada tant a la Nora com jugar a futbol. És la portera del seu equip i tothom diu que no hi ha al poble una portera de futbol més impressionant que ella. Ho para tot, però, ara, qui s'ha de quedar parada per força és ella. S'ha trencat la cama i una portera de futbol que va ranca és difícil que jugui. Brrrr, quina ràbia. Cal trobar una solució. I ràpid, que la final del campionat està a punt d'arribar...

ROBOFUTBOL

“Tinc una idea!” –diu la Nora que és tan llesta com bona portera—“Em fabricaré un substitut imbatible:

*I can't guard the goal or wear my shoe,
so I'll build a robot that can do what I do.*

un robot de braços llarguíssims i elàstics, molles als turmells i amb dues antenes per detectar qualsevol pilota que intenti arribar a la porteria...”. Dit i fet! Som-hi!

Heus aquí el substitut de la Nora....

Quan els companys de l'equip de la Nora veuen el nou porter, troben que allò és una molt bona pensada. “Jo he fet esbossos per muntar un mig campista” diu la Clàudia . “I jo penso construir un davanter amb tres cames, per què corri més!”, diu en Tarik. Som-hi!

Ara cal provar-los. Amb els comandaments a punt, tota la colla s'asseu a la banqueta, es divideixen en dos equips, el groc i el morat... i, apa, som-hi!

A veure com juguen, els robofutbolistes: l'agilíssim súper davanter, l'insuperable súper defensa, l'extraordinari súper porter, el magnífic súper lateral... cadascú defensant els colors de la seva samarreta. Som-hi!

Arriba el dia del campionat. El públic va omplint la graderia. No se sap ben bé quina mena de partit serà aquest... Però veure la gespa plena de robots fa patxoca...

Heus aquí l'àrbitre. Un home serè i imparcial ...que no se n'ha vist mai de més fresques!... Du el xiulet a la boca i les targes a la butxaca. Tot està a punt. Píiiiiit! El partit pot començar! Som-hi!

La pilota entra en joc... Bota i rebot amb uns angles i serveis insòlits, insospitats, increïbles... El partit és superemocionant. La Nora oblida fins i tot que té la cama trencada...” Som-hi! Som-hi! Som-hi!!!!!!”

Pppiiii! L'àrbitre va de bòlit, sua, està vermell... crida l'atenció d'un dels robojugadors...

...Però, mentrestant, els altres xuten, regategen, refusen, rematen... Som-hi! Com que els jugadors són robots, els seus tirs van a tanta velocitat i amb tanta precisió, que sembla que al camp hi hagi més d'una pilota, botant i rebotant d'aquí d'allà, marcant gols sense parar....

Pobre àrbitre! Ell no és un robot! Ell no té sensors! Ell només té un trist xiulet per arbitrar aquell munt caramull de passis, xuts, loopings, vaselines i gols que se li esmunyen de la vista...

...I, amb tanta pilota rebotant d'aquí d'allà, el càmera de la televisió també se sent perdut. Com s'ho farà per retransmetre fidelment un partit tan poc usual com aquest? Ai, quins nervis! Quin estrès...

Gooooool Goooool! 325 contra els 322 gols de l'equip groc. Piiiiit! Final. Prou. Alto! Ufff.... Aixó no son jugadors, aixó son màquines!

Ha estat un partit mai vist i completament innovador... que s'ha acabat per avui.

*We've had so much fun creating a team,
but the poor referee is ready to scream!*

La Nora desmunta amb molta cura el seu robot porter. I en veu baixa, afectuosament, li diu: “Has estat formidable. Reconec que ho has fet molt bé. Qui sap? Pot ser soc millor inventant robots que fen de portera”

Guió: Teresa Duran

Il·lustració: Àfrica Fanlo